

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

1. An Monarchia Persarum cœperit annis 205. ante pugnam Arbelianam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Decorative border with repeating floral or geometric patterns.

NOTE ET QVÆST. CHRONOL.
IN LIBRVM I.
ESDRÆ CAPVT I. V. I.

Initium
Monar-
chia Per-
sarum.

N anno primo Cyri regis Persarum &c. Non regni Persici, sed
chiæ Babylonicæ, vt probatum lib. præcedenti, q. 3. cum
ibidem num. 5. relatis. Monarchiam hanc ordior anno
æram 538. Periodi Iulianæ 4176. cyclo Solis 4. Lunæ 15.
5. Ianuarij aperiebatur annus Nabon. 210. vt habet Ptolemæus in
thematico, quem merito Petrus sequitur. Capellus anno præter-
laxatam captiuitatem, & monet Scaligerum in suis Hagogicis imper-
inchoasse, à cyclo Solis 4. Lunæ 15. & nouennio defiruisse: *melius*
quàm quod antea contendebat, in libris de emendatione, atque in
tantum imperasse. Sethus Caluissius isto anno ante vulgarem Chri-
538. Cyrum quidem Babylone positum fatetur, sed vult in sexcentis
Iudæis in patriam reuertendi potestatem, contra communem bono-
ætorum Chronologiam.

QVÆSTIO I.

An Monarchia Persarum cœperit annis 209
pugnam Arbelianam.

Pauuel
affirmat.

1. Conradus Pauuel in consilio Chronologico ad nonum Scipionis
se: si periodus Monarchiæ Persicæ, à capta per Cyrum Babyloniæ,
Alexandri victoriam Arbelianam, non vltra annos 205, extendatur,
restringatur. Quam Periodum ait se demonstrare *primò* ex Catalogo
Persidis à se in medium allato, vbi primo loco annum vnum Cyri
Medo communem notat, eiusque rei testem in margine Danelæ
tum sexcentium solius Cyri adnumerat, & ait eum antea in Persidis
regnasse: addit deinceps Persidis Monarchas Cyrum ordine subsecu-
gularum annos vsque ad pugnam illam fatalem apponit.

1. Arg.

2. Arg.

2. Idem *secundò* demonstrare nititur ex tribus Lunæ eclipsibus
sunt anno 5. Nabopolassari, 7. Cambysis, & 2. Olympiadis 1. 2. 3.
ante pugnam qua Darium vicit Alexander. *Tota antiquitas, inquit,*

13.
H. Phi

hironi
vet. Te

A
17

... Siculus, Thallus, Phlegon, Castor, (quos omnes allegat Eusebius, Preparationis Euan-
 gelii lib. 10. cap. 3.) assignant primum Cyri annum in regno Persico, anno 1. Olymp. 55.
 ... ad expugnationem Babylonis per Cyrum, quo anno Monarchia Persica incipit
 ... idem scriptores numerant an. 23. Ad hæc monet plerofq; nautas maris Chro-
 nologici in hunc Scopulum impigisse, & quorundam nomina subnectit hoc
 modo: Functus eam desinit annis 208. Mercator & Bucholcerus habet annos 207. Hen-
 ricus Buntingus determinat eandem annis 206. Mattheus Beroaldus habet annos 123. Se-
 verus Scaligeri Amanuensis ann. 201. Josephus Scaliger 200. Hugo Bruchtronus annos 120.
 David Paraus 125. Quis igitur crederet his nautis veram temporis dispositionem? Deniq;
 in eam sententiam laudat, Temporum dispositionem Tabulis Prutenicis sub-
 jectam, Ioannem Temporarium, & Auctorem appendicis Bibliorum Herbo-
 nensium, ac tandem concludit hunc Scopulum nonum Persicum detectum &
 eto Christiano manifestatum esse.

3. Ut cautius hic procedamus, consideranda est eclipsis illa famosa Lunæ,
 quæ fuit 11. diebus ante pugnam ad Arbela. Hanc Tabulæ Astronomicæ, sine
 ulla controversia, anno 1. Olymp. 172. ante æram Christi 331. die 20. Sept. repræ-
 sentant: vnde, si ad annos 205. superiorum temporum vestigia telegantur, ini-
 tium Monarchiæ Persicæ ad annum 536. ante Christi epocham reperiemus, ex
 eorum supputatione, qui cum Xenophonte Cyrum Babylone septennium im-
 perasse arbitrantur. Probabiliores verò existimo rationes eorum, qui Cyro vi-
 ctu Chaldaïs novem annis in Monarchia cum Ptolemæo impurant, & periodū
 imperij Persici 208. annorum fuisse censent. Anno itaque ante Chr. 538. hoc
 imperium auspicior, & per 208. annos vsq; ad captam ab Alexandro Babylone
 deduco, præeunte Ptolemæo, qui sideribus accuratè inspectis annum Nabon-
 assari 209, cum vicimo Nabonadij componit, & novem proximè sequentes
 annos tribuit Cyro Babylone imperanti. Ad hunc annum 209. adijcio 207. &
 colligo annum Nabonassereum 416. quo exacto, & labente 417. Lunæ illa
 defectio & prælium ad Arbela commissum est. Neque proinde legitimum esse
 horum annorum numerum, quæ Catalogo regum Persarum inscribit Pauuel:
 nego ex Daniele colligi posse, Cyrum cum Dario vnum annum, & sex deinde
 solam regnasse. Ptolemæo magis assentior, de annis 9. Cyro tribuendis, quàm
 de septennio, Xenophonti. Sequentiū regū tempora suis locis inuestigabimus.

4. Motus cæli eam Chronographiam, quam Pauuel erigere & dirigere
 contendit, non promouent sed euertunt: Esto, sint ab eclipsi quæ anno 5. Nabon-
 assari visa est, vsque ad Ianuariam anni 1. Cyri in regno Persico anni 62. dies
 27. inde vero vsque ad expugnatam Babylonem, nego decurrisse annos 23. ve-
 rum dantaxat & viginti computo. Nec video, qua fronte dicat Pauuel, scripto-
 res, quos ex Euseb. retulit, ab initio Olymp. 55. vsq; ad expugnationem Babylonis
 per

Eclipsis
Lunæ no-
tabilis.

Contra
Pauuel 2.

Contra
eundem 2.

Lippi
nologia
stamenti
IV

per Cytum, numerare annos 23. cum ne vnus quidem eorum id afferat, quidem primordia ad illam 55. Olympiadem affigunt, vtrum autem in ad captam Babylonem anni 23. effluxerint, nec ne, silentio prætere- ceo Plinium, quem primo loco recenset Pauuel, ab Eusebio non nomi- cidit, inquit, calculo communi omnium Scriptorum hæc expugnatio Babylonis primum Olympiadis 61. & annum Nabonassari 212. At neque id verum petuadeo. Primus enim annus Cyri Ptolemæo est 210. Nabonassar ca- pit anno ante Christum 538. fluente secundo Olympiadis sexagesimo, te tertio eiusdem Olymp. Funccius & quos deinceps recitat Pauuel, Pareum si sibi constare voluerint, nunquam concedent, id quod ille omnium scriptorum calculo tribuit, neque Alstedius, qui Monarchiam non nisi 201. annos impendit, neque Capellus, qui Cyri Monarchiam anno ante Christum 539. Olympiadis 60. secundo. Nabonassari 209. tauius qui vno solum anno eam exorditur. Denique si soli anno 1. Om & 212. Nabonassari expugnatam à Cyro Babylonem asserere possunt, rum putant septennio diutaxat imperasse: neque tamen omnes. Non lu- lus annum 4. Olympiadis 60. totum fere cum primo Monarchia Cyri- risse putat.

3. Rursus ab illa eclipsi, quam cæli motus effecerunt anno 5. Nabonassari, vsque ad Ianuarium anni primi apud Persas, colligit Pauuel annos 213. & hinc ad Ianuarium Babylonicæ expugnationis & principia- chæ Cyri, alios annos 23. enumerat. Quæ supputatio, si vera est, eclipsi, vsque ad principium Monarchiæ Cyri, anni 85. aut vsque. Hoc autem euerit doctrinam Pauuelianam, qua in octauo scopulo, Ierusalemis urbem Ierosolymorum an. 19. Nabuchodonosoris & ab eo ex- ad expugnatam Babylonem annos 70. computat. Vnde sequitur ab- buchodonosoris vsque ad initium Cyri Monarchiæ, ex computo Pau- fluxisse annos 88. nempe 18. ante casum Urbis, & inde 70. Quod si thronismus Nabuchodonosoris, biennio circiter aut triennio præcessisset, contra omnem Chronologiæ, ac historiæ fidem.

4. Denique quicquid sit de eorum computu, qui Monarchiam Per- annorum spatio includunt; rationes quibus ad eius probationem Pauuel Pavvel, non sunt efficaces, imò ex parte falsæ, ex parte tales, vt circa octauum scopulum Deportationis, non bene magnetem dicitur, autem Funccijs, Buntingis, & cæteris eius farinæ Nouatoribus à se dispositionem temporum concedere, per me licet: non desunt qui sequamur in Chronologiæ decursu viz duces, & ipso Pauuelio per- Et enim ne dicta repetâ, Sethus Caluis, quâuis equo tardius cap-

hem imponat; anno tamen suo ante Christum 336. Nabonassari 210. scribit
 Babylonem à Cyro captam, anno verò ante Christum 329. Nabonassari 417.
 esse Etionem lunarem prælio Arbeliano præuiam notat. Sic Periodum Perfi-
 cium ab expugnatione Babylonis, vsque ad hanc eclipsin ad annos 207. produ-
 cit, non 208. quod ei Pavvel impingit.

I. ESDRÆ III. v. 1.

I Am venerat mensis septimus. Intellige anni sacri, nempe Tisri. Anno ante Chri-
 sti epocham 538. completi sunt anni 70. seruitutis Babylonicæ, & transla-
 ti à Chaldæis ad Perfas imperium: sed fortassis exitum illius anni 70. Cyrus
 promulgato libertatis edicto, vasisque templi 5400. restitutis Iudæorum capti-
 uatatem soluerat. Valde tamen probabile est, Israelitas, quorum numerus cap-
 tauerunt, non ante annum sequentem in patriam reuersos.

2. Quantum temporis in iter insumpserint, incertum est. Torniellus ad an-
 nos 337. putat eos reuerti cœpisse, exeunte primo, vel inchoante mense secundo
 anni sacri, & quatuor saltem menses in via consumpsisse: totidem enim absum-
 pserunt ij, qui postea cum Esdra redierunt. Quia in primo die mensis primi cœpit
 descendere Babylone, & in primo die mensis quinti, venit in Ierusalem. i. Esdræ 7. v. 9.
 Quæ coniectura nec omni probabilitate caret, nec certitudine nititur, cum
 fieri poterit, ut initio primi mensis, vel etiam citius optatum in patriam iter
 aggrederentur, quòd sine dubio ante mensem septimum confecerunt: erant e-
 nim filij Israel in ciuitatibus suis, antequam instante mense septimo, congregaretur
 populus, quasi vir vnus in Ierusalem. i. Esdræ 3. v. 1.

Verf. 6.

1. A primo die mensis septimi caperunt offerre holocaustum Domino. Hoc Capellus
 notat anno ante Christum 539. die 26 Septemb. Petauius anno 537. die 3. eius-
 dem mensis 1. ex recensitu inquit, Iudæorum computo. Fortè tunc vna lunatione integra
 tardius suam Tisri inceperant. Si verò id anno 538. ante Christi epocham acci-
 dit, mensis iste septimus potuit circa 16. Septembris inchoari.

2. Caluissius asserit reduces Iudæos in patriam reuersos anno ante Christi
 epocham 531. cyclo Solis xi. Lunæ 3. sexto mense, iuge deinde sacrificium instauraf-
 se mense septimo, die 30. Septembris. Verum quod de anno affirmat, negan-
 dum puto: communis enim auctorum sensus est, annum illum quo Cyrus li-
 bertatem indulxit, fuisse primum Monarchiæ ipsius Babylonicæ, & sexennio,
 vel minimum ante annum quem Sethus reditui Iudæorum assignat, Cyrus Ba-
 bylone potitus erat, assentiente etiam Caluissio, qui Babylonis expugnationem
 refert ad annum ante Christi epocham 538. cyclo Solis 4. Nescio verò vnde

Quæst. Chron. P. 2.

ii

Cal.

lippi

nologia
 stamenti

IV

Finis Ca-
 ptiuatæ
 Babyloni-
 cæ.

Reditus
 Hebræorū
 è captiui-
 tate.

Quando
 restauratū
 iuge sacri-
 ficium.

Caluissius didicerit, eos Iudæam attigisse mense sexto, & non aliquando
Sacrificia initio mensis septimi restaurata, docet hic sacer historiam
prima dies huius mensis illo tempore in 30. Septembris incidit, me-
pam dubitauerit, cum reuera tunc Luna citius in iugo fuerit, & 17. au-
tembris Iuliani mensis septimus inire potuerit.

Verf. 8.

*Facta fun-
damenta
secundi
Templi.*

Secundo autem anno aduentus eorum ad templum Dei in Ierusalem mensis
Addunt Græca Sixti, hanc rem gestam in nouilunio istius mensis, non
ber Esdræ tertius habet cap. 5. v. 57. *Et fundauerunt templum Dei, nouilunio
mensis, secundi anni cum venissent in Iudæam & Ierusalem.* Quoto vero
stum anno facta sit ista templi fundatio, ex dictis quadantenus patet
uarij varios regressionis in Iudæam annos consignent; non possunt
huius negotij tempore idem sentire & loqui. Capellus hoc in annum
538. conijcit, Caluissius in 530. Malim cum Petauio & Saliario in 518.
Addit Petauius in computo Iudaico tunc Neomeniam secundi mensis
disse in Aprilis 28. fer. 7. iacta itaque templi fundamenta posttride. Ap-
fer. 1. quæ computatio aptissimè ad meas tabellas quadrat, cyclo Solis
17. Epacta 1. Fateor tamen, anno præcedenti, non incommode de Iudæa
instauracionem fieri potuisse, iuxta ea, quæ iam in v. 6. notata sunt.

I. ESDRÆ IV. v. 6.

In regno Assueri, in principio regni eius, scripserunt accusationem &c.

QVÆSTIO II.

De annis Cambyfis, & quis fuerit hic Assuerus.

*Cambyfes
Cyro sue-
cessor.*

1. **C**Ambysem Cyro sufficiunt Xenophon lib. 8. de Cyri pactis
lib. xi. Antiq. c. 2. Thucydides lib. 1. historia. Ptolemæus
Eusebius in Chronico, Sulpitius lib. 2. sacræ hist. Beda, Freculphus,
rianus Scotus, Nicephorus Const. Bellarminus, Gordonus, Torren-
rius, Saliarius, Petauius. Vnde apparet hallucinari Beroaldū, qui lib.
nos. cap. 8. ait se neq; post Cyrum nominare Cambysem, neq; post
gos, neque post hos Darium Hystaspis: *qua nomina, inquit, quæ in
in Scriptura, a nobis sunt prætermissa.* Sic nempe nostri temporis Nouarum
gustijs deprehensi, ad solam Scripturam prouocant, quasi nihil in
in ea non fuerit expressum.

2. Porro Saliarius ad an. m. 3524. num. 1. aduertit eundem hęc
rum vocari & Artaxerxem ex translatione 70. Sixti, quæ pro Artaxer-
taxerxem habet, & lib. 3. Esdræ cap. 2. vbi hæc describuntur solam